

tu ulgowego przy najdłuższym okresie umorzenia. W okresie do dnia 31 grudnia 1935 r. pobierane będzie od tych pożyczek wyłącznie oprocentowanie, którego wysokość ustalać będzie dla poszczególnych kategorii dłużników Minister Rolnictwa i Reform Rolnych w porozumieniu z Ministrem Skarbu; oprocentowanie to nie może przekraczać 3% w stosunku rocznym.

Art. 5. Wierzytelności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej, nie przedzielone w księgach hipotecznych wpisami osób trzecich od wierzytelności tegoż Funduszu, powstałych z konwersji, przeprowadzonej w myśl art. 4, mogą być złączone z nimi w jedną łączną pożyczkę na warunkach, przewidzianych w art. 4. Warunki spłaty, przewidziane w art. 4, mogą mieć zastosowanie również do innych pożyczek nie złączonych, a podlegających spłacie na rzecz części kredytowej Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej.

Art. 6. Nieruchomość, obciążona pożyczką skonwertowaną w myśl art. 4 i 5, nie może być sprzedana z licytacji publicznej pod rygorem nieważności tej licytacji za sumę, nie pokrywającą 2/3 wierzytelności Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej.

Art. 7. (1) Pożyczki, skonwertowane w myśl ustawy niniejszej, zachowują takie samo pierwszeństwo hipoteczne, jakie służyło pierwotnym pożyczkom, i będą ujawnione w hipotece bez udziału wierzycieli hipotecznych na jednostronny pisemny lub ustny wniosek Państwowego Banku Rolnego lub właściciela gospodarstwa.

(2) Wpisy o toczącym się postępowaniu spadkowym, o ogłoszeniu spadku wakującego, o ograniczeniu zdolności właściciela nieruchomości do działań prawnych, o wszczęciu sporu co do własności nieruchomości, bądź co do pożyczki konwersyjnej, ani żadne inne przeszkody, wynikające z treści wpisu do ksiąg hipotecznych (gruntowych), nie wstrzymują ujawnienia konwersji.

(3) Koszty konwersji ponosi dłużnik.

(4) Na obszarze właściwości sądów apelacyjnych w Lublinie, Warszawie i Wilnie pisarze hipoteczni w ujawnienie konwersji oraz wydanie Państwowemu Bankowi Rolnemu świadectwa o dokonanych wpisach o konwersji mają prawo pobierać jedynie opłatę stałą w wysokości 10 złotych. Podania i wpisy hipoteczne oraz inne czynności, związane z ujawnieniem konwersji w księgach hipotecznych (gruntowych), wolne są od opłat sądowych.

Art. 8. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych oraz Ministrowi Skarbu, w sprawach zaś, dotyczących art. 7, w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości.

Art. 9. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*
Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*
Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*
Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*
Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

267.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 28 marca 1933 r.

o uregulowaniu prawa własności gruntów, oddanych w drodze parcelacji w posiadanie nabywców na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego.

Art. 1. Ustawa niniejsza ma zastosowanie, gdy chodzi o uregulowanie prawa własności gruntów, oddanych w posiadanie nabywcom w drodze parcelacji, jeżeli oddanie w posiadanie nastąpiło przed 1 stycznia 1933 r. i jeżeli zachodzą warunki, uzasadniające wydanie decyzji z art. 63 i cz. 5 art. 65, art. 66 i 67 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1).

Art. 2. (1) W toku postępowania, przewidzianego w ustawie niniejszej, nie może być zarządzone wykończenie parcelacji lub przymusowy wykup nieruchomości objętej parcelacją na podstawie pkt. a) cz. 1 art. 3, art. 63 i cz. 5 art. 65 ustawy z dnia 28 grudnia 1925 r. o wykonaniu reformy rolnej (Dz. U. R. P. z 1926 r. Nr. 1, poz. 1) oraz rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o skutkach naruszenia przepisów przy parcelacji prywatnej (Dz. U. R. P. Nr. 27, poz. 247).

(2) Jeżeli do nieruchomości, objętej parcelacją, zastosowane zostały przepisy, wymienione w cz. 1; to oparte na tych postanowieniach postępowanie ulega zawieszeniu w razie wszczęcia postępowania, przewidzianego w ustawie niniejszej. Postępowanie zawieszone ulega umorzeniu po uprawomocnieniu się postanowienia sądu, uwzględniającego wniosek okręgowego urzędu ziemskiego (art. 3). W razie wydania przez sąd postanowienia, oddalającego wniosek, zawieszone postępowanie może być podjęte.

Art. 3. Postępowanie, przewidziane w ustawie niniejszej, zostaje wszczęte przez złożenie do sądu okręgowego, właściwego według miejsca położenia nieruchomości, wniosku o przyznanie prawa własności rozparcelowanych gruntów na rzecz nabywców tych gruntów lub ich następców prawnych; do wszczęcia postępowania sądowego uprawniony jest jedynie właściwy okręgowy urząd ziemski, do którego strony interesowane mogą zwrócić się z żądaniem złożenia wniosku do sądu. Urząd mocen jest odmówić żądaniu stron interesowanych tylko w przypadkach:

- a) gdy projekt parcelacji nie został jeszcze zatwierdzony, a stan posiadania nie jest zgodny z zasadami ustawy o wykonaniu reformy rolnej, lub gdy stan posiadania nie odpowiada prawomocnie zatwierdzonemu projektowi parcelacji i wykazowi nabywców;
- b) gdy do danej nieruchomości zostało zastosowane wykończenie parcelacji lub przymusowy wykup w trybie przepisów, wymienionych w cz. 1 art. 2.

Art. 4. Do wniosku (cz. 1 art. 3) należy dołączyć lub złożyć sądowi najpóźniej w ciągu sześciu miesięcy po złożeniu wniosku:

- a) pełny wyciąg z wykazu księgi gruntowej nieruchomości, objętej parcelacją, a jeżeli parcelujący nie ujawnił swego prawa własności w księdze gruntowej — także dowód, stwierdzający prawo parcelującego do uzyskania wpisu prawa własności;
- b) oznaczenie parcel gruntowych lub ich części, znajdujących się w posiadaniu nabywców, z wymienieniem liczb katastralnych i obszaru oraz z dołączeniem w razie potrzeby planu podziału;
- c) wykaz nabywców parcel lub ich następców prawnych z powołaniem się na podstawę objęcia działek w posiadanie i oznaczeniem czasu tego objęcia z wymienieniem odpowiednich dowodów;
- d) oświadczenia osób, na rzecz których w wykazie księgi gruntowej nieruchomości, objętej parcelacją, zapisane są ciężary, ograniczenia i hipoteki, że zgadzają się na przepisanie prawa własności działek, oddanych w posiadanie nabywców w drodze parcelacji, bez przeniesienia na te działki tych praw, o ile oświadczenia takie zostały złożone okręgowemu urzędowi ziemskiemu;
- e) wykaz osób, które nie złożyły oświadczeń, wymienionych w pkt. d), z podaniem miejsca zamieszkania tych osób, uwidocznionego w aktach gruntowych;
- f) odpisy wniosku wraz z załącznikami, wymienionymi w punktach c), d) i e), w ilości niezbędnej do doręczenia osobom interesowanym (pkt. b), c), d), e) cz. 2 art. 8) z tem, że posiadaczom działek odpisy doręczone będą zbiorowo w jednym egzemplarzu przez złożenie we właściwym dla parcelowanej nieruchomości urzędzie gminnym lub obszarze dworskim dla zaznajomienia się osób interesowanych.

Art. 5. (1) Wniosek, złożony przez okręgowy urząd ziemski, rozpatruje sąd okręgowy jednoosobowo na jawnym posiedzeniu sądowym.

(2) Przepisy cz. 1 kodeksu postępowania cywilnego oraz przepisy, wprowadzające ten kodeks, stosuje się odpowiednio, jeżeli ustawa niniejsza nie przepisuje odmiennego trybu; jednakże przepisów o obowiązkowym zastępstwie adwokackim przed sądem okręgowym nie stosuje się.

Art. 6. Na podstawie dowodu złożenia do sądu wniosku (art. 3) okręgowy urząd ziemski wystąpi do właściwego urzędu ksiąg gruntowych z wnioskiem o wpisanie w oddziale II wykazu księgi gruntowej nieruchomości, objętej parcelacją, ostrzeżenia o wszczęciu postępowania na mocy ustawy niniejszej. Ostrzeżenie to ma ten skutek, że ciężary, ograniczenia i hipoteki, wpisane po tem ostrzeżeniu, nie stanowią przeszkody do przepisania prawa własności działek bez przeniesienia na nie tych praw.

Art. 7. (1) Osoby, na rzecz których na nieruchomości, objętej parcelacją, zapisane są ciężary,

ograniczenia lub hipoteki, jeżeli co do praw tych okręgowy urząd ziemski nie przedstawił oświadczeń, przewidzianych w pkt. d) art. 4, będą wezwane przez sąd przed terminem rozprawy lub równocześnie z wezwaniem na rozprawę do oświadczenia się w terminie trzydziestodniowym od dnia doręczenia im wezwania, czy zgadzają się na przepisanie prawa własności działek, oddanych w posiadanie nabywcom w drodze parcelacji, bez przeniesienia na te działki ciężarów, ograniczeń lub hipotek, zapisanych na nieruchomości na rzecz tych osób. Wezwania takie należy wysyłać również do właściwego urzędu skarbowego.

(2) Brak oświadczenia w terminie trzydziestodniowym uważa się za wyrażenie zgody, o czym należy w wezwaniu uprzedzić.

Art. 8. (1) Termin rozprawy winien być wyznaczony w czasie jak najkrótszym poza zwykłą kolejnością spraw.

(2) Na rozprawę należy wezwać:

- a) okręgowy urząd ziemski, który złożył wniosek;
- b) właściciela nieruchomości, objętej parcelacją, lub osobę, posiadającą tytuł do uzyskania wpisu prawa własności (pkt. a) art. 4);
- c) posiadaczy, którym ma być przyznane prawo własności działek;
- d) te z pośród osób, mających na nieruchomości, objętej parcelacją, ciężary, ograniczenia lub hipoteki, które na skutek wezwań, przewidzianych w art. 7, złożyły we właściwym terminie oświadczenia odmowne;
- e) właściwy urząd skarbowy.

Art. 9. Doręczanie wszelkich wezwań i zaawizowań w postępowaniu, przewidzianem w ustawie niniejszej, dokonywane będzie w miejscu rzeczywistego zamieszkania. W przypadkach, w których kodeks postępowania cywilnego przewiduje doręczenie przez obwieszczenie publiczne, doręczenia będą skuteczniejsze przez ogłoszenie na przeciąg dwóch tygodni we właściwej dla parcelowanej nieruchomości gminie lub obszarze dworskim.

Art. 10. W celu ustalenia okoliczności, służących za podstawę do przyznania nabywcom prawa własności, sąd może z urzędu zbierać wszelkie dowody, w szczególności zzywać świadków i biegłych.

Art. 11. Do wydania postanowienia sądu, uwzględniającego wniosek okręgowego urzędu ziemskiego, nie stanowią przeszkody:

- a) zmiana w osobie właściciela nieruchomości, objętej parcelacją po objęciu działek w posiadanie przez nabywców, oraz zmianą w osobach nabywców działek także w przypadkach, gdy zmiana ta nastąpiła w formie cesji praw udziału właściciela nieruchomości;
- b) niezapłacenie części ceny kupna przez nabywcę działki lub jego następcę prawnego.

Art. 12. Przepisy, uzależniające obrót lub rozporządzanie nieruchomością od zezwolenia władz, nie będą stosowane do nieruchomości, których wła-

sność ulega przeniesieniu na mocy postanowienia sądu, wydanego w trybie ustawy niniejszej.

Art. 13. (1) Postanowienie, uwzględniające wnioski okręgowego urzędu ziemskiego, winno również ustalić, czy i w jakiej mierze ma nastąpić przeniesienie ciężarów, ograniczeń i hipotek z nieruchomości, objętej parcelacją, na działki, znajdujące się w posiadaniu nabywców.

(2) Przyznanie prawa własności działek bez przeniesienia na nie ciężarów, ograniczeń i hipotek może nastąpić mimo sprzeciwu osób, którym prawa te służą, tylko w następujących przypadkach:

- a) jeżeli wartość tych praw nie przekracza 2/3 wartości rynkowej nie rozparcelowanej części nieruchomości; przy wierzytelnościach zaś instytucji kredytu długoterminowego, — jeżeli nie przekracza takiej części tej wartości, która według statutu danej instytucji stanowi minimalną granicę bezpieczeństwa udzielanych pożyczek;
- b) jeżeli osoby, którym prawa te służą w chwili wpisu ich praw, wiedziały lub powinny wiedzieć o oddaniu gruntów w posiadanie nabywców w drodze parcelacji.

(3) Sąd dokona podziału i segregacji ulegających przeniesieniu na działki ciężarów i hipotek, zapisanych na nieruchomości, objętej parcelacją, pomiędzy nie rozparcelowaną część tej nieruchomości i poszczególne działki, oddane w posiadanie nabywcom. Projekt podziału i segregacji ciężarów i hipotek sporządzi okręgowy urząd ziemski. Instytucje kredytu długoterminowego obowiązane są na żądanie okręgowego urzędu ziemskiego złożyć w ciągu miesiąca własny projekt podziału i segregacji pożyczek, ciężających na nieruchomości, objętej parcelacją. W razie niezłożenia projektu w tym terminie przez instytucję projekt sporządzi okręgowy urząd ziemski z uwzględnieniem zasad statutu danej instytucji.

(4) W celu zastosowania postanowień cz. 3 niniejszego artykułu ciężary, których wartość nie jest ujawniona w księdze gruntowej, będą przez sąd oszacowane według zasad, ustalonych w rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości, wydanych na podstawie art. 9 pkt. 1 i 6 przepisów, wprowadzających prawo o sądowym postępowaniu egzekucyjnym (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 93, poz. 804).

(5) Przepisy cz. 2 — 4 nie mają zastosowania do służebności przechodu, przegonu, wodopoju, czerpania wody i t. p., niezbędnych do prowadzenia gospodarstwa.

Art. 14. Nie przenosi się na działki, których prawo własności ulega przepisaniu na nabywców, obowiązków, wynikających z ustanowienia spadkobiercy następnego, postanowień, iż nieruchomość ma stanowić majątek lub służyć celom ordynacji lub fundacji, oraz zakazów pozbywania i obciążania, chyba, że zakazy te ustanowione zostały w związku z ciężarami lub hipotekami, które ulegają przeniesieniu na działki, znajdujące się w posiadaniu nabywców.

Art. 15. (1) Na wniosek właściciela lub nabywcy sąd ustali i w razie potrzeby przerechuje według zasad rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 maja 1924 r. o przerechowaniu zob-

wiązań prywatno-prawnych (Dz. U. R. P. z 1925 r. Nr. 30, poz. 213) nie spłaconą część ceny kupna wraz z nie przedawnionymi odsetkami, licząc je od dnia zapadłości, nie wcześniej jednak, niż od dnia objęcia przez nabywcę nieruchomości w posiadanie. Odsetki te winny być ustalone w wysokości, przewidzianej w umowie, jednakże jeżeli umowne odsetki przekraczają 3% w stosunku rocznym, to mogą być przez sąd obniżone do tej normy, stosownie do zdolności płatniczej i możliwości gospodarczych dłużnika. W przypadku, gdy odsetki nie zostały przewidziane w umowie, sąd ustali je na 3% w stosunku rocznym.

(2) Na poczet nie spłaconej części ceny kupna i określonych w cz. 1 odsetek, sąd, bez względu na postanowienia umów, zawartych przez strony, z rachuje przypadające na daną działkę w wyniku podziału i segregacji (cz. 3 art. 13) hipoteki i ciężary, z wyjątkiem hipotek kaucyjnych, przenosząc zarazem obowiązek osobisty spłacenia zarachowanych hipotek i ciężarów ze sprzedawcy na nabywcę działki.

(3) Sąd może rozłożyć nabywcy pozostałą do zapłaty część ceny kupna na raty na taki okres czasu, aby przy oprocentowaniu, określonym w cz. 1, spłata rocznej raty nie była rujnująca dla gospodarstwa dłużnika. Wysokość rocznej raty bez oprocentowania nie może być mniejsza od 5% pierwotnej ceny kupna. Ponadto sąd może odroczyć termin rozpoczęcia spłat na okres czasu nie dłuższy niż lat 3. Rozłożenie reszty ceny kupna na raty i odroczenie terminu rozpoczęcia spłat nie może jednak nastąpić w sposób odmienny, niż ustalony w umowie między właścicielem a nabywcą lub ich prawnymi poprzednikami, jeżeli umowa taka została zawarta po dniu 30 marca 1932 r.

(4) Pozostałą do zapłaty część ceny kupna wraz z odsetkami sąd nakaże zabezpieczyć hipoteką zwyczajną w rozumieniu § 1113 K. C. z pierwszeństwem po ciężarach, ograniczeniach i hipotekach, przeniesionych z nieruchomości, objętej parcelacją, z tem jednakże, że część tej hipoteki zwyczajnej, odpowiadającej ewentualnym, przypadającym na daną działkę w wyniku podziału i segregacji hipotekom kaucyjnym, będzie w każdym razie płatna dopiero wówczas, jeżeli sprzedawca spowoduje wykreślenie tych hipotek kaucyjnych.

Art. 16. (1) Od wniosków, składanych na podstawie art. 3, pobierany będzie wpis stały w wysokości 50 zł. Ponadto od wartości przyznanych na własność działek pobierana będzie opłata w wysokości 1/10 wpisu stosunkowego.

(2) Przed ukończeniem rozprawy w pierwszej instancji okręgowy urząd ziemski winien złożyć sądowi wykaz kosztów, obejmujących wydatki, poniesione przez urząd w związku z postępowaniem, przewidzianem w ustawie niniejszej, i z czynnościami przygotowawczymi. Wykaz kosztów zestawiony będzie, jeżeli chodzi o koszty niezbędnych czynności pomiarowych, według wydatków rzeczywistych, natomiast inne wydatki obliczone będą według stawek ryczałtowych, które ustalać będzie w drodze rozporządzeń Minister Rolnictwa i Reform Rolnych.

(3) Sąd ustali wyłożone przez okręgowy urząd ziemski koszty postępowania w sprawie oraz opłaty

i koszty, przewidziane w cz. 1 i 2, rozłoży je na właściciela nieruchomości, objętej parcelacją, i posiadaczy działek, nabytych z tej nieruchomości, uwzględniając, o ile możliwości, istniejące umowy pomiędzy stronami. W braku umowy w tej mierze sąd rozłoży koszty w połowie na dotychczasowego właściciela, w połowie zaś na nabywców, przyczem poszczególni nabywcy poniosą koszty w stosunku do obszaru nabytych działek.

(4) W razie wydania przez sąd postanowienia, oddalającego wniosek okręgowego urzędu ziemskiego, koszty ponosi w całości ta strona, która wystąpiła do okręgowego urzędu ziemskiego o wszczęcie postępowania, a jeżeli postępowanie wszczęto z urzędu — okręgowy urząd ziemski z sum Funduszu Obrotowego Reformy Rolnej.

Art. 17. W postanowieniu, uwzględniającem wniosek okręgowego urzędu ziemskiego, sąd ustali, która ze stron i w jakiej części winna ponieść koszty wpisów hipotecznych.

Art. 18. (1) Postanowienie, uwzględniające wniosek okręgowego urzędu ziemskiego, może być zaskarżone przez osoby interesowane, wymienione w punktach b), c), d), e) cz. 2 art. 8.

(2) Postanowienie, oddalające wniosek okręgowego urzędu ziemskiego, może być zaskarżone tylko przez okręgowy urząd ziemski.

Art. 19. (1) Prawomocne postanowienie sądu, uwzględniające wniosek okręgowego urzędu ziemskiego, stanowi tytuł własności do nabytych działek i podlega ujawnieniu w księdze gruntowej wraz z wszelkimi ciężarami, ograniczeniami i hipotekami, w postanowieniu tem wymienionemi.

(2) Czynności, przewidziane w cz. 1, będą dokonane na wniosek osób interesowanych lub okręgowego urzędu ziemskiego na koszt stron (art. 17).

Art. 20. Opłaty w postępowaniu hipotecznem za czynności, wynikające z ustawy niniejszej, ulegają obniżeniu o 50%.

Art. 21. (1) W czasie postępowania, unormowanego w ustawie niniejszej, właściciele nieruchomości nie mogą wytaczać powództw o posiadanie działek, zbytych w toku parcelacji, będącej przedmiotem postępowania, ani zgłaszać żadnych sporów z tytułu pozbycia działek.

(2) Z chwilą wszczęcia postępowania na podstawie ustawy niniejszej będące w toku spory w sprawach, wymienionych w cz. 1, ulegają zawieszeniu do czasu zakończenia postępowania, unormowanego w ustawie niniejszej.

(3) Na czas trwania tego postępowania bieg przedawnienia w stosunku do roszczeń, wyżej wskazanych, ulega zawieszeniu.

Art. 22. (1) Wszczęcie lub prowadzenie egzekucji z nieruchomości nie stanowi przeszkody do wszczęcia i prowadzenia postępowania, unormowanego niniejszą ustawą, ani też naodwrot postępowanie to nie przeszkadza wszczęciu i dalszemu prowadzeniu egzekucji z danej nieruchomości.

(2) W razie prowadzenia egzekucji z nieruchomości, ostrzeżenie o wszczęciu postępowania na mo-

cy niniejszej ustawy (art. 6) ma ten skutek, że na nabywcę z licytacji, odbytej po wniesieniu ostrzeżenia, przechodzą wszelkie prawa i obowiązki, jakie miał poprzedni właściciel względem nabywców bez naruszenia wszakże praw wierzycieli uprzywilejowanych i hipotecznych, którzy utrzymali się w cenie kupna; przepis ten obowiązuje również, gdy nieruchomość przejdzie w wyniku licytacji na rzecz instytucji kredytu długoterminowego.

Ostrzeżenie jednak o wszczęciu postępowania, unormowanego ustawą niniejszą, w odniesieniu do nieruchomości, wystawianych na licytację przez instytucje kredytu długoterminowego, korzystające z przywileju przeprowadzania egzekucji we własnym zakresie, będzie miało wyżej przewidziane skutki jedynie w razie wniesienia go do hipoteki w terminie najmniej dwudziestu dni przed dniem licytacji. Instytucje te obowiązane są wysłać zawiadomienie do okręgowego urzędu ziemskiego o zamierzonej licytacji co najmniej sześćdziesiąt pięć dni przed dniem licytacji, w przeciwnym razie ostrzeżenie o wszczęciu postępowania, unormowanego w ustawie niniejszej, będzie miało skutki prawne niezależnie od terminu wniesienia go do hipoteki.

(3) Zmiany, zaszłe w wyniku licytacji, odbytej przed wydaniem postanowienia, regulującego własność gruntów, oddanych w posiadanie w drodze parcelacji, uwzględni sąd w dalszym toku postępowania, unormowanego niniejszą ustawą. Na wniosek okręgowego urzędu ziemskiego sąd odroczy wydanie takiego postanowienia aż do ujawnienia w księdze wieczystej wyniku licytacji.

Art. 23. W razie uwzględnienia wniosku okręgowego urzędu ziemskiego prawomocne postanowienie sądu podlega opłacie stempłowej na rzecz Skarbu Państwa oraz opłacie komunalnej na zasadach, stosowanych przy alienacji gruntów w drodze parcelacji tak, jak gdyby postanowienie sądu stanowiło treść umowy pomiędzy sprzedawcą a nabywcami. Sąd zawiadomi właściwy urząd skarbowy o postanowieniu prawomocnem celem wymierzenia opłaty stempłowej i komunalnej zapomocą nakazu płatniczego (art. 33 pkt. 2 i ustęp ostatni ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stempłowych (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413). Ujawnienie decyzji sądu w księdze wieczystej jest uzależnione od uiszczenia opłaty stempłowej oraz opłaty komunalnej.

Art. 24. Obszary leśne, których prawo własności ulegnie przepisaniu na mocy ustawy niniejszej, nie będą uważane za grunty leśne w rozumieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 czerwca 1927 r. o ochronie lasów, nie stanowiących własności Państwa (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 111, poz. 932), jeżeli oddanie w posiadanie w toku parcelacji nastąpiło przed wejściem w życie wymienionego rozporządzenia z dnia 24 czerwca 1927 r., a zmiana uprawy leśnej na inny rodzaj użytkowania nastąpiła przed wejściem w życie ustawy niniejszej.

Art. 25. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrowi Rolnictwa i Reform Rolnych i Ministrowi Sprawiedliwości.

Art. 26. Ustawa niniejsza wchodzi w życie 15 dnia po ogłoszeniu i obowiązuje na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *A. Prystor*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Minister Rolnictwa i Reform Rolnych:

Sew. Ludkiewicz

268.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

U S T A W A

z dnia 28 marca 1933 r.

o zmianie ustawy z dnia 20 czerwca 1924 r. w sprawie uwłaszczenia b. czynszowników, b. wolnych ludzi i długoletnich dzierżawców w województwach: nowogrodzkim, poleskim, wołyńskim, wileńskim oraz w powiatach: grodzieńskim, wołkowyskim, bielskim, białostockim i sokólskim województwa białostockiego.

Art. 1. W ustawie z dnia 20 czerwca 1924 r. w sprawie uwłaszczenia b. czynszowników, b. wolnych ludzi i długoletnich dzierżawców w województwach: nowogrodzkim, poleskim, wołyńskim, wileńskim oraz w powiatach: grodzieńskim, wołkowyskim, bielskim, białostockim i sokólskim województwa białostockiego (Dz. U. R. P. z 1929 r. Nr. 24, poz. 254) wprowadza się zmiany następujące:

1) w art. 4 ust. c) po wyrazach: „dzierżawcy, którzy” dodać: „sami, lub których spadkodawcy”;

2) art. 14 otrzymuje brzmienie następujące:

„Art. 14. Jeżeli użytkownik, mający prawo na mocy ustawy niniejszej nabyć grunt na własność, nie jest w możności wypłacić ceny nabycia jednorazowo, komisja uwłaszczeniowa:

a) wystąpi z wnioskiem o przyznanie nabywcy kredytu na nabycie gruntu zgodnie z art. 19 i 20 ustawy z dnia 9 marca 1932 r. o Funduszu Obrotowym Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 236);

b) w razie nieuzyskania kredytu, przewidzianego w pkt. a), lub uzyskania tego kredytu w wysokości niedostatecznej, komisja uwłaszczeniowa może rozłożyć cenę nabycia w całości lub w części na spłatę przy oprocentowaniu 4½% rocznie i przy zabezpieczeniu w drodze zastawu lub na hipotecę gruntów nabytych, przyczem okres spłaty nie może przekraczać lat 10 dla nabywców, określonych w pkt. a), b) i c) ust. 1 art. 12 ustawy, oraz lat 15 dla nabywców, określonych w pkt. d) ust. 2 tegoż artykułu.

Jeżeli uprawnionym do otrzymania ceny nabycia jest Skarb Państwa, postanowienia punktu a) ustępu pierwszego nie mają zastosowania.”;

3) art. 17 otrzymuje następujące brzmienie:

„Art. 17. Prawomocne orzeczenie komisji uwłaszczeniowej lub orzeczenie okręgowej komisji ziemskiej o nabyciu gruntu przez użytkownika po wypłaceniu lub złożeniu do depozytu cen nabycia

w całości lub pierwszej jej raty (art. 14 ust. 1 pkt. b), albo też po uzyskaniu pożyczki (art. 14 ust. 1 pkt. a) i przekazaniu tej pożyczki w odpowiedniej sumie na spłatę ceny nabycia, stanowi tytuł prawny nabycia i podlega na wniosek użytkownika ujawnieniu w księgach hipotecznych wraz z wszystkimi prawami rzeczowymi, ustalonymi w orzeczeniu, wydanem na podstawie art. 13. Równocześnie ulega wpisaniu do księgi hipotecznej nabytej działki hipoteka na zabezpieczenie reszty ceny nabycia (art. 14 ust. 1 pkt. b).

Orzeczenie komisji uwłaszczeniowej (art. 11) lub okręgowej komisji ziemskiej (art. 15) o nabyciu gruntu przez użytkownika podlega opłacie stempowej (art. 52 pkt. 6 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 41, poz. 413) w wysokości 1%.

Sądowe opłaty w postępowaniu hipotecznym oraz stawki wynagrodzenia pisarzy hipotecznych za czynności, wynikające z ustawy niniejszej, ulegają obniżeniu o 50%.”;

4) w art. 18 w ust. 1 po wyrazach: „Cena nabycia” wstawia się wyrazy: „poszczególne jej raty lub pożyczka, uzyskana w myśl punktu a) ustępu pierwszego art. 14”, w tymże artykule wyraz „jest” zastępuje się wyrazem „jego” oraz dotychczasowy ustęp drugi pozostaje jako ustęp trzeci, natomiast dodaje się nowy ustęp drugi w brzmieniu następującem:

„Przepis ustępu pierwszego nie stosuje się, jeżeli uprawnionym do otrzymania ceny nabycia jest Skarb Państwa. W tym przypadku Skarb Państwa przyjmuje wszelkie ciężary i wierzytelności, mieszczące się w cenie nabycia, grunt zaś nabyty wolny jest od dotychczasowych obciążeń hipotecznych i rzeczowych”.

Art. 2. (1) Na wniosek osób, które na podstawie wykonałych orzeczeń, zapadłych przed wejściem w życie ustawy niniejszej, obowiązane są do spłaty ceny nabycia za uwłaszczone grunty, komisje uwłaszczeniowe mogą wydać orzeczenia, zmieniające warunki spłaty w myśl zasad punktu b) ustępu pierwszego art. 14 ustawy z dnia 20 czerwca 1924 r. w brzmieniu, ustalonym w art. 1 ustawy niniejszej.

(2) Egzekucja przeciwko nabywcom gruntów uwłaszczonych, wszczęta na podstawie tytułów egzekucyjnych, uzyskanych w wyniku postępowania sądowego, wytoczonego z powodu niewpłacenia w terminie ceny nabycia, podlega zawieszeniu w razie przedstawienia zaświadczenia przewodniczącego komisji uwłaszczeniowej, stwierdzającego, że osoby uprawnione wystąpiły z wnioskiem o wydanie orzeczenia na podstawie ustępu pierwszego artykułu niniejszego. Postępowanie egzekucyjne może być podjęte, jeżeli orzeczenie, załatwiający wniosek ten odmownie, stanie się wykonalne; jeżeli orzeczenie, załatwiający wniosek przychylnie, stanie się wykonalne, tytuł wykonawczy, uzyskany przed zgłoszeniem wniosku, traci moc.

(3) W toku postępowania sądowego, wytoczonego przeciwko nabywcy z powodu niewpłacenia w terminie ceny nabycia, orzeczenie komisji uwłaszczeniowej, przewidziane w ustępie pierwszym, nie może być wydane; jeżeli jednak zachodzą warunki ustępu pierwszego, sąd na wniosek pozwanego może jest zastosować postanowienia punktu b) ustępu pierwszego art. 14 ustawy z dnia 20 czerwca 1924 r.